

1419**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA**

z dnia 30 września 2002 r.

w sprawie uzyskiwania tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia.

Na podstawie art. 10 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 1991 r. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382, 1383 i 1384 i Nr 128, poz. 1407 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje zawodów, w których może być uzyskiwany tytuł specjalisty, oraz wykaz dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia;
- 2) podmioty uprawnione do prowadzenia szkoleń i nadawania tytułu specjalisty;
- 3) szczegółowe zasady, warunki i tryb uzyskiwania tytułu specjalisty.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o specjalizacji — rozumie się przez to rodzaj szkolenia w ramach kształcenia podyplomowego, mający na celu uzyskanie specjalistycznych kwalifikacji w określonej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia i uzyskanie tytułu specjalisty w tej dziedzinie.

§ 3. 1. Ustala się wykaz podstawowych dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia, w których może być uzyskiwany tytuł specjalisty:

- 1) epidemiologia;
- 2) fizjoterapia;
- 3) fizyka medyczna;
- 4) inżynieria medyczna;
- 5) promocja zdrowia i edukacja zdrowotna;
- 6) psychologia kliniczna;
- 7) neurologopedia;
- 8) zdrowie publiczne;
- 9) zdrowie środowiskowe.

2. Do specjalizacji w dziedzinach, o których mowa w ust. 1, może przystąpić osoba, która posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu:

- 1) automatyka;
- 2) biologa;
- 3) biotechnologa;
- 4) elektronika;

- 5) fizjoterapeuty;
- 6) fizyka;
- 7) informatyka;
- 8) inżyniera środowiskowego;
- 9) logopedy;
- 10) mechanika;
- 11) pedagoga;
- 12) psychologa;
- 13) socjologa;
- 14) technologa żywności i żywienia człowieka.

3. Wykaz kwalifikacji do wykonywania zawodów, o których mowa w ust. 2, oraz odpowiadających im dziedzin specjalizacji, wraz z tytułami specjalisty, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Specjalizację mogą prowadzić podmioty, które uzyskały wpis na listę prowadzoną przez ministra właściwego do spraw zdrowia, zwane dalej „jednostkami szkolącymi”, które:

- 1) posiadają w swojej strukturze lub powołały zespół do spraw specjalizacji, w tym podpisały umowy na pełnienie obowiązków kierowników specjalizacji z osobami posiadającymi tytuł specjalisty w danej dziedzinie, z zastrzeżeniem § 34 ust. 2;
- 2) spełniają standardy kształcenia w danej specjalizacji określone w programie specjalizacji;
- 3) zawarły umowy z innymi podmiotami na realizację staży kierunkowych określonych programem specjalizacji, jeżeli ich odbywania jednostka szkoląca nie może zapewnić w ramach swojej struktury organizacyjnej;
- 4) opracowały regulamin organizacyjny specjalizacji;
- 5) uzyskały opinię konsultanta wojewódzkiego lub krajowego w danej dziedzinie lub dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, o spełnieniu warunków określonych w pkt 1—4.

2. Regulamin organizacyjny specjalizacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, określa, w szczególności:

- 1) sposób prowadzenia naboru osób na specjalizację, ze szczególnym uwzględnieniem regulaminu postępowania kwalifikacyjnego i maksymalnej liczby osób, które mogą zostać przyjęte na specjalizację;
- 2) organizację specjalizacji, w tym harmonogram zajęć i staży kierunkowych;
- 3) prawa i obowiązki osób odbywających specjalizację;

- 4) szczegółowy zakres obowiązków kierowników specjalizacji, opiekunów staży kierunkowych, wykładowców i innych osób prowadzących zajęcia;
- 5) sposoby sprawdzania wiadomości i umiejętności;
- 6) sposoby oceny organizacji i przebiegu specjalizacji przez osoby w niej uczestniczące.

3. Podmiot zamierzający prowadzić specjalizację składa wnioski o wpis na listę, o której mowa w ust. 1, do działającej na podstawie odrębnych przepisów jednostki organizacyjnej podległej wojewodzie — wojewódzkiego centrum zdrowia publicznego, zwanego dalej „ośrodkiem wojewódzkim”, właściwego ze względu na planowane miejsce prowadzenia specjalizacji. Podmiot, którego organem założycielskim jest Minister Obrony Narodowej albo minister właściwy do spraw wewnętrznych, składa wnioski do jednostki organizacyjnej wskazanej przez właściwego ministra.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające status prawny podmiotu;
- 2) informacje o dotychczasowym przebiegu prowadzonej przez niego działalności;
- 3) dokumenty potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1—4;
- 4) opinię, o której mowa w ust. 1 pkt 5.

5. Ośrodek wojewódzki lub jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 3, po sprawdzeniu formalnym dokumentów, o których mowa w ust. 4, przesyła je do Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, zwanego dalej „Centrum”, w celu uzyskania opinii, powołanego przez Dyrektora Centrum, zespołu ekspertów o spełnieniu przez podmiot warunków, o których mowa w ust. 1.

6. W skład zespołu, o którym mowa w ust. 5, Dyrektor Centrum powołuje:

- 1) przedstawicieli właściwego dla danej dziedziny towarzystwa naukowego i stowarzyszenia zawodowego, zgłoszonych przez zarządy główne tych organizacji;
- 2) trzech ekspertów w danej dziedzinie, zgłoszonych przez konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego.

§ 5. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia na podstawie przedstawionej przez Dyrektora Centrum informacji dotyczącej przebiegu prac zespołu ekspertów, w tym wydanych opinii, o których mowa w § 4 ust. 5, dokonuje wpisu podmiotów na listę jednostek szkolących lub skreślenia z niej.

2. Skreślenie z listy następuje w razie niespełniania określonych w programie specjalizacji standardów kształcenia w danej specjalizacji lub na wniosek kierownika jednostki szkolącej.

3. Dyrektor Centrum prowadzi nadzór nad prowadzeniem specjalizacji i przedstawia ministrowi właści-

wemu do spraw zdrowia dwa razy w roku informacje dotyczące przestrzegania przez jednostki szkolące standardów kształcenia w danej specjalizacji.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, Dyrektor Centrum uzyskuje w szczególności od:

- 1) konsultanta krajowego;
- 2) konsultanta krajowego powołanego w celu realizacji zadań związanych z obronnością kraju;
- 3) konsultanta wojewódzkiego;
- 4) kierownika ośrodka wojewódzkiego.

5. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 3, Dyrektor Centrum może:

- 1) żądać od jednostki szkolącej udostępniania dokumentacji specjalizacji;
- 2) przeprowadzić kontrolę jednostki szkolącej i wydać zalecenia pokontrolne.

§ 6. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia podaje dwa razy w roku do wiadomości publicznej listę jednostek szkolących, w formie informacji na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia, w terminie do dnia 1 kwietnia i do dnia 1 października każdego roku.

2. Ośrodek wojewódzki w terminie do 7 dni od dnia ogłoszenia listy jednostek szkolących na stronie internetowej, o której mowa w ust. 1, podaje tę listę do publicznej wiadomości na terenie ośrodka.

§ 7. 1. Program specjalizacji zawiera:

- 1) założenia organizacyjno-programowe określające:
 - a) cele kształcenia,
 - b) czas trwania specjalizacji,
 - c) zakres wiedzy teoretycznej będącej przedmiotem specjalizacji,
 - d) wykaz umiejętności będących przedmiotem specjalizacji,
 - e) sposób organizacji specjalizacji, w tym zakres, kryteria i sposób oceny rozmowy kwalifikacyjnej;
- 2) plan nauczania, określający:
 - a) moduły nauczania oraz ich wymiar godzinowy,
 - b) rozkład zajęć, z uwzględnieniem staży kierunkowych i ich wymiaru godzinowego;
- 3) program nauczania poszczególnych modułów specjalizacji, określający:
 - a) treści nauczania,
 - b) wykaz umiejętności wynikowych,
 - c) wskazówki metodyczne dotyczące realizacji programu specjalizacji i egzaminu kończącego specjalizację, zwanego dalej „egzaminem”,
 - d) wykaz literatury obowiązkowej.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, określa ponadto standard kształcenia w danej specjalizacji, uwzględniając dane dotyczące:

- 1) liczby i kwalifikacji kadr, w tym kierownika specjalizacji i osób koordynujących staże kierunkowe;

- 2) bazy dydaktycznej do zajęć i staży kierunkowych;
- 3) sposobu realizacji programu specjalizacji, w tym ewaluacji uzyskanych w czasie specjalizacji umiejętności;
- 4) wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia.

§ 8. 1. Program specjalizacji i uzupełniający program specjalizacji, o którym mowa w § 33 ust. 2 i 3, opracowuje zespół ekspertów powołany przez ministra właściwego do spraw zdrowia na wniosek Dyrektora Centrum.

2. W skład zespołu ekspertów, o którym mowa w ust. 1, powołuje się:

- 1) konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego;
- 2) przedstawiciela właściwego dla danej dziedziny towarzystwa naukowego, który posiada tytuł specjalisty w danej dziedzinie lub legitymuje się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie;
- 3) przedstawiciela właściwego dla danej dziedziny stowarzyszenia zawodowego, który posiada tytuł specjalisty w danej dziedzinie lub legitymuje się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie;
- 4) dwie osoby posiadające tytuł specjalisty w danej dziedzinie lub legitymujące się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie zgłoszone przez konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego.

§ 9. 1. Opracowany przez zespół ekspertów program specjalizacji i uzupełniający program specjalizacji, po zaopiniowaniu przez właściwe dla danej specjalizacji towarzystwo naukowe lub stowarzyszenie zawodowe, zatwierdza minister właściwy do spraw zdrowia.

2. Centrum podaje do publicznej wiadomości zatwierdzone programy specjalizacji na stronie internetowej Centrum oraz w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Programy specjalizacji oraz uzupełniające programy specjalizacji weryfikuje zespół ekspertów na wniosek konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego, lub właściwego towarzystwa naukowego, z zachowaniem sposobu postępowania przewidzianego dla ich opracowania.

4. Jednostką koordynującą realizację zadań zespołu, o którym mowa w ust. 1 i 3, jest Centrum.

§ 10. 1. Specjalizacja jest jednostopniowa.

2. W tym samym czasie można odbywać tylko jedną specjalizację.

§ 11. 1. Osoba uprawniona do podjęcia specjalizacji może ją odbywać na podstawie:

- 1) umowy o pracę zawartej z jednostką szkolącą na czas nieokreślony lub określony, równy okresowi trwania specjalizacji;
- 2) umowy o pracę zawartej z innym pracodawcą niż jednostka szkoląca i skierowania przez pracodawcę do jednostki szkolącej w celu odbycia specjalizacji;
- 3) umowy cywilnoprawnej zawartej na czas trwania specjalizacji z jednostką szkolącą;
- 4) poszerzonego o program specjalizacji programu dziennych studiów doktoranckich, prowadzonych przez uprawniony podmiot, w skład którego wchodzi jednostka szkoląca.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, zawiera z pracodawcą umowę określającą wzajemne prawa i obowiązki stron wynikające z odbywania specjalizacji.

3. Niezależnie od sposobu odbywania specjalizacji kierownik jednostki szkolącej zawiera z osobą odbywającą specjalizację umowę o szkolenie określającą wzajemne prawa i obowiązki wynikające z realizacji programu specjalizacji, z uwzględnieniem § 4 ust. 2 pkt 3.

§ 12. 1. Do specjalizacji, z zastrzeżeniem § 13, może przystąpić osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu, o którym mowa w § 3 ust. 2, określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) wykonuje co najmniej przez okres jednego roku w ciągu ostatnich 3 lat czynności zawodowe zgodne z programem specjalizacji w odpowiedniej dziedzinie;
- 3) złożyła wniosek o rozpoczęcie specjalizacji, zwany dalej „wnioskiem”, do kierownika jednostki szkolącej i została zakwalifikowana do jej odbywania w wyniku postępowania kwalifikacyjnego.

2. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 13. 1. Do specjalizacji może przystąpić także osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada inne kwalifikacje niż określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia do wykonywania zawodu, o którym mowa w § 3 ust. 2;
- 2) wykonuje co najmniej przez trzy lata w ciągu ostatnich 5 lat czynności zawodowe zgodne z programem specjalizacji w odpowiedniej dziedzinie;
- 3) uzyskała zgodę Dyrektora Centrum, wydaną na wniosek osoby ubiegającej się o taką zgodę;
- 4) złożyła wniosek, o którym mowa w § 12 ust. 2, i została zakwalifikowana do jej odbywania w wyniku postępowania kwalifikacyjnego.

2. Wniosek składa się do ośrodka wojewódzkiego. Do wniosku dołącza się:

- 1) podanie do Dyrektora Centrum uzasadniające wniosek;
- 2) odpisy dyplomu szkoły wyższej oraz innych dokumentów potwierdzających posiadane kwalifikacje;

- 3) opinię konsultanta wojewódzkiego lub konsultanta krajowego w dziedzinie właściwej dla specjalizacji lub pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, potwierdzającą posiadane przez wnioskodawcę umiejętności oraz uwzględniającą potrzeby zatrudnienia specjalistów w tej dziedzinie na terenie danego województwa;
- 4) opinię właściwego dla danej specjalności towarzystwa naukowego lub stowarzyszenia zawodowego.

3. Ośrodek wojewódzki po sprawdzeniu formalnym dokumentów, o których mowa w ust. 2, przesyła je do Centrum.

4. Dyrektor Centrum na podstawie opinii zespołu ekspertów, o którym mowa w § 8 ust. 1, wydaje zgodę na rozpoczęcie specjalizacji w danej dziedzinie lub odmawia jej wydania. Na odmowę wydania zgody przysługuje wnioskodawcy odwołanie do ministra właściwego do spraw zdrowia.

5. Osoba, o której mowa w ust. 1, która uzyskała zgodę Dyrektora Centrum na rozpoczęcie specjalizacji, może przystąpić do postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w § 16.

§ 14. 1. Osoba niebędąca obywatelem polskim przystępuje do specjalizacji i odbywa ją na warunkach i w sposób obowiązujących obywateli polskich, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Osoba niebędąca obywatelem polskim, przebywająca na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie w celu odbycia kształcenia podyplomowego lub uzyskania stopnia naukowego, może rozpocząć specjalizację na zasadach określonych w przepisach o odbywaniu studiów i uczestniczeniu w badaniach naukowych i szkoleniach przez osoby niebędące obywatelami polskimi.

§ 15. 1. Postępowanie kwalifikacyjne jest prowadzone w jednostce szkolącej.

2. Osoby, o których mowa w § 12 i 13, składają wniosek wraz z odpisem dyplomu szkoły wyższej bezpośrednio do kierownika jednostki szkolącej.

3. Osoby, o których mowa w § 13, dołączają do wniosku także zgodę Dyrektora Centrum na rozpoczęcie specjalizacji.

4. Wniosek jest składany w terminie podanym przez kierownika jednostki szkolącej do publicznej wiadomości.

§ 16. 1. Postępowanie kwalifikacyjne, o którym mowa w § 15 ust. 1, obejmuje:

- 1) ocenę formalną wniosku;
- 2) postępowanie konkursowe, w przypadku gdy liczba wnioskujących przekroczy liczbę wolnych miejsc, polegające na dodatkowym przeprowadzeniu rozmowy kwalifikacyjnej, o której mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 lit. e.

2. Postępowanie kwalifikacyjne, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza komisja kwalifikacyjna, w skład której wchodzi:

- 1) kierownik jednostki szkolącej lub wskazana przez niego osoba;
- 2) dwaj przedstawiciele jednostki szkolącej posiadający tytuł naukowy lub tytuł specjalisty w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji oraz kierownik specjalizacji;
- 3) przedstawiciel ośrodka wojewódzkiego właściwego ze względu na miejsce prowadzenia specjalizacji lub jednostki, o której mowa w § 4 ust. 3;
- 4) przedstawiciel właściwego dla danej dziedziny stowarzyszenia zawodowego lub towarzystwa naukowego.

3. Kierownik jednostki szkolącej lub wskazana przez niego osoba pełni funkcję przewodniczącego komisji kwalifikacyjnej i zwołuje jej posiedzenia.

4. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza się w terminie do 30 dni od dnia określonego jako ostateczny termin składania wniosku o rozpoczęcie specjalizacji.

5. Dyrektor Centrum unieważnia postępowanie kwalifikacyjne w przypadku nieprzestrzegania regulaminu postępowania kwalifikacyjnego, a w szczególności zakresu, kryteriów i sposobu oceny rozmowy kwalifikacyjnej.

6. Dyrektor Centrum może unieważnić postępowanie kwalifikacyjne z przyczyny, o której mowa w ust. 5, na wniosek:

- 1) członka komisji kwalifikacyjnej;
- 2) osoby ubiegającej się o przystąpienie do specjalizacji;
- 3) konsultanta wojewódzkiego lub krajowego w danej dziedzinie lub dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta.

§ 17. 1. Pozytywny wynik postępowania kwalifikacyjnego stanowi podstawę podjęcia specjalizacji.

2. Po zakwalifikowaniu osoby do podjęcia specjalizacji jednostka szkoląca umożliwia jej rozpoczęcie specjalizacji w terminie, nie dłuższym niż 3 miesiące od zakończenia postępowania kwalifikacyjnego, określonym w karcie specjalizacji.

3. Po przeprowadzonym postępowaniu kwalifikacyjnym jednostka szkoląca przedkłada właściwemu ośrodkowi wojewódzkiemu:

- 1) wniosek, o którym mowa w § 12 ust. 2;
- 2) informacje o wolnych miejscach na specjalizacji.

4. Osobie zakwalifikowanej do rozpoczęcia specjalizacji ośrodek wojewódzki wydaje kartę specjalizacji według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia.

5. Karta specjalizacji z wymaganymi wpisami stanowi dowód odbycia specjalizacji i wraz z opinią

i wnioskiem kierownika specjalizacji o dopuszczenie do egzaminu stanowi podstawę przystąpienia do tego egzaminu.

§ 18. 1. Ośrodek wojewódzki prowadzi rejestr osób odbywających specjalizację na obszarze danego województwa, zwany dalej „rejestrem”.

2. Rejestr prowadzony jest w systemie ewidencyjno-informatycznym, według niżej określonego układu danych:

- 1) numer wpisu do rejestru składający się z ciągu kolejnych znaków:
 - a) dwucyfrowego symbolu województwa, będącego pierwszym członkiem identyfikatora jednostek podziału terytorialnego określonego w przepisach dotyczących szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego,
 - b) trzycyfrowego kodu specjalizacji, zgodnie z wykazem kodów specjalizacji w określonych dziedzinach, stanowiącym załącznik nr 4 do rozporządzenia,
 - c) numeru PESEL lub daty urodzenia dla osoby niebędącej obywatelem polskim;
- 2) imię i nazwisko osoby odbywającej specjalizację;
- 3) obywatelstwo;
- 4) posiadane kwalifikacje zawodowe;
- 5) nazwa odbywanej specjalizacji;
- 6) nazwa i adres jednostki szkolącej, w której jest odbywana specjalizacja;
- 7) imię i nazwisko kierownika specjalizacji;
- 8) data postępowania kwalifikacyjnego;
- 9) data rozpoczęcia i zakończenia specjalizacji;
- 10) data skreślenia z rejestru;
- 11) data przedłużenia lub skrócenia specjalizacji i okres, o jaki specjalizacja została przedłużona lub skrócona;
- 12) sposób odbywania specjalizacji i sposób finansowania specjalizacji;
- 13) data wydania karty specjalizacji i numer karty specjalizacji.

3. Jednostki szkolące przekazują ośrodkom wojewódzkim właściwym ze względu na miejsce prowadzenia specjalizacji na bieżąco informacje niezbędne do prowadzenia rejestru.

§ 19. Specjalizacja jest prowadzona zgodnie z programem zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia i kończy się złożeniem egzaminu.

§ 20. 1. Czas trwania specjalizacji określony programem specjalizacji może być przedłużony na uzasadniony wniosek osoby odbywającej specjalizację, przez kierownika jednostki szkolącej lub upoważnioną przez niego osobę, o okres nie dłuższy niż 24 miesiące.

2. Czas trwania specjalizacji określony programem specjalizacji może być skrócony na uzasadniony wniosek osoby odbywającej specjalizację, przez kierownika jednostki szkolącej lub upoważnioną przez niego osobę, o okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, pod warunkiem pełnego zrealizowania programu specjalizacji.

3. Wniosek o przedłużenie lub skrócenie czasu odbywania specjalizacji osoba wnioskująca składa do kierownika jednostki szkolącej, po uzyskaniu opinii kierownika specjalizacji.

4. Osoba odbywająca specjalizację, w szczególnie uzasadnionym przypadku uniemożliwiającym kontynuowanie specjalizacji w jednostce szkolącej, w której rozpoczęła specjalizację, jest kierowana przez ośrodek wojewódzki do innej jednostki szkolącej, w ramach posiadanych przez nią wolnych miejsc.

5. Kierownik uprawnionej jednostki szkolącej zawiadamia ośrodek wojewódzki o przedłużeniu lub skróceniu czasu trwania specjalizacji.

§ 21. 1. Specjalizacja odbywa się pod nadzorem kierownika specjalizacji, który jest odpowiedzialny za ustalenie szczegółowych warunków i przebiegu specjalizacji w sposób zapewniający realizację programu specjalizacji.

2. Kierownika specjalizacji powołuje i odwołuje kierownik jednostki szkolącej.

3. Odwołanie kierownika specjalizacji może nastąpić w przypadku:

- 1) niewypełnienia przez kierownika specjalizacji obowiązków, o których mowa w ust. 4;
- 2) uzasadnionego wniosku osoby pełniącej funkcję kierownika specjalizacji;
- 3) uzasadnionego wniosku osoby specjalizującej się.

4. Do obowiązków kierownika specjalizacji należy:

- 1) udział w postępowaniu kwalifikacyjnym;
- 2) udział w ustaleniu szczegółowych warunków odbywania specjalizacji w sposób umożliwiający nabywanie wiadomości i umiejętności określonych programem specjalizacji;
- 3) udział w ustaleniu szczegółowego planu zajęć objętych programem specjalizacji i nadzór nad realizacją tego planu;
- 4) nadzór nad realizacją staży kierunkowych;
- 5) wskazanie niezbędnego piśmiennictwa i innych źródeł ułatwiających samokształcenie;
- 6) prowadzenie ewaluacji kształcenia specjalizacyjnego zgodnie z programem specjalizacji;
- 7) wystawienie opinii dotyczącej przebiegu specjalizacji i uzyskanych przez specjalizującego się umiejętności zawodowych, a także jego stosunku do współpracowników i pacjentów;
- 8) potwierdzenie w karcie specjalizacji odbycia szkolenia zgodnie z programem specjalizacji;

- 9) przedstawianie wniosku do ośrodka wojewódzkiego o przerwanie kontynuowania specjalizacji przez osobę, która nie realizuje lub nie może realizować programu specjalizacji;
- 10) przedstawianie wniosku, o którym mowa w § 17 ust. 5.

5. Kierownikowi specjalizacji w umowie, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, mogą zostać ustalone dodatkowe obowiązki, niewymienione w ust. 4.

6. Kierownik specjalizacji ma prawo do:

- 1) udziału w egzaminie w charakterze obserwatora;
- 2) upoważnienia innej osoby posiadającej tytuł specjalisty do wykonywania czynności opiekuna stażu kierunkowego.

7. Osoba, o której mowa w ust. 6 pkt 2, zapewnia bezpośrednio nadzór nad realizacją programu staży kierunkowych, nie więcej niż 3 osób.

§ 22. 1. Osoba zakwalifikowana do odbywania specjalizacji rozpoczyna ją w terminie określonym w karcie specjalizacji.

2. Przesunięcia terminu rozpoczęcia specjalizacji może dokonać kierownik jednostki szkolącej lub upoważniona przez niego osoba na uzasadniony wniosek osoby odbywającej specjalizację.

3. Jeżeli jednostka szkoląca ulegnie likwidacji lub restrukturyzacji uniemożliwiającej prowadzenie specjalizacji, ośrodek wojewódzki w porozumieniu z kierownikiem specjalizacji i kierownikiem innej jednostki szkolącej wskazuje miejsce i termin kontynuowania specjalizacji.

4. Kierownik ośrodka wojewódzkiego skreśla osobę odbywającą specjalizację z rejestru:

- 1) w przypadku upływu czasu, w którym osoba była zobowiązana ukończyć specjalizację;
- 2) na wniosek kierownika specjalizacji po uzyskaniu opinii konsultanta wojewódzkiego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, w przypadku gdy osoba odbywająca specjalizację nie realizuje lub nie może realizować programu specjalizacji;
- 3) na wniosek osoby odbywającej specjalizację.

5. O skreśleniu z rejestru osoby odbywającej specjalizację ośrodek wojewódzki powiadamia tę osobę niezwłocznie za pośrednictwem kierownika specjalizacji.

6. Osoba, o której mowa w ust. 5, może wystąpić w terminie 14 dni od uzyskania informacji o skreśleniu z rejestru do kierownika ośrodka wojewódzkiego o przywrócenie możliwości kontynuowania specjalizacji.

§ 23. 1. Do egzaminu może zostać dopuszczona osoba, która odbyła specjalizację i złożyła do ośrodka wojewódzkiego kartę specjalizacji wraz z podaniem o dopuszczenie do egzaminu oraz uiściła opłatę za

egzamin ustaloną przez Dyrektora Centrum Egzaminów Medycznych, zwanego dalej „Dyrektorem CEM”.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, składa się w terminie do dnia 28 lutego każdego roku dla sesji jesiennej lub do dnia 31 sierpnia każdego roku dla sesji wiosennej.

3. Ośrodek wojewódzki po stwierdzeniu, że karta specjalizacji, o której mowa w ust. 1, spełnia warunki formalne, przekazuje ją wraz z podaniem w ciągu 14 dni do CEM.

4. CEM powiadamia osobę dopuszczoną do egzaminu o miejscu i terminie składania tego egzaminu, nie później niż 30 dni przed datą jego rozpoczęcia.

§ 24. 1. Egzamin dla każdej dziedziny składa się z dwóch części — egzaminu praktycznego i egzaminu teoretycznego. Egzamin teoretyczny jest przeprowadzany w formie egzaminu ustnego lub testu albo egzaminu ustnego i testu, zgodnie z programem specjalizacji, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Testy są przygotowywane, przechowywane i przekazywane w warunkach uniemożliwiających ich nieuprawnione ujawnienie.

3. Test jest przeprowadzany, gdy do egzaminu przystępuje w sesji co najmniej 50 osób.

§ 25. Egzamin jest przeprowadzany 2 razy w roku w sesji wiosennej, od dnia 2 maja do dnia 31 maja, i w sesji jesiennej, od dnia 2 listopada do dnia 30 listopada.

§ 26. 1. Egzamin dla każdej specjalizacji organizuje i przeprowadza CEM.

2. Egzamin przeprowadzany jest przez Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej „Komisją”.

3. Członków Komisji i jej przewodniczącego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek Dyrektora CEM i po zaopiniowaniu przez właściwe dla danej specjalizacji towarzystwa naukowe i stowarzyszenia zawodowe.

4. W skład Komisji wchodzi, w liczbie ustalonej przez Dyrektora CEM, specjaliści z danej dziedziny lub w uzasadnionych przypadkach z dziedziny pokrewnej, a także:

- 1) konsultant krajowy w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta;
- 2) przedstawiciel właściwego stowarzyszenia naukowego lub stowarzyszenia zawodowego.

5. W skład Komisji nie może być powołana osoba pozostająca wobec osoby składającej egzamin w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności.

6. W czasie składania egzaminu praktycznego lub teoretycznego ustnego może być obecny kierownik specjalizacji w charakterze obserwatora.

7. Opłata, o której mowa w § 23 ust. 1, nie może przekraczać planowanych kosztów przeprowadzenia egzaminu.

§ 27. Do zadań Komisji należy:

- 1) dopuszczenie osoby, o której mowa w § 23 ust. 1, do egzaminu, z zastrzeżeniem § 29 ust. 4;
- 2) ustalanie miejsca i terminów egzaminów: praktycznego i teoretycznego;
- 3) przeprowadzenie egzaminu praktycznego i teoretycznego, zgodnie z opracowanym przez CEM i zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia regulaminem egzaminowania;
- 4) przekazanie do CEM kart testowych po przeprowadzeniu egzaminów w formie testu oraz ocen z egzaminu praktycznego i ustnego w sposób uniemożliwiający nieuprawnione ujawnienie ich treści.

§ 28. 1. Egzamin praktyczny jest przeprowadzany przed egzaminem teoretycznym i jego pozytywny wynik stanowi warunek dopuszczenia do egzaminu teoretycznego.

2. Egzamin w formie testu dla danej specjalności odbywa się jednocześnie w całym kraju, w terminie ustalonym przez Komisję i zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Standardowe wymagania będące podstawą przeprowadzenia egzaminu ustala CEM, a zatwierdza minister właściwy do spraw zdrowia.

§ 29. 1. W razie negatywnego wyniku egzaminu w całości lub w części, a także w razie nieprzystąpienia do egzaminu, w całości lub w części, z powodu ważnych przyczyn losowych, osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu może wystąpić do Dyrektora CEM z wnioskiem o dopuszczenie do egzaminu w następnej sesji.

2. Komisja na wniosek Dyrektora CEM wydaje zgodę lub odmawia wydania zgody na przystąpienie do egzaminu w następnej sesji.

3. Zdający może przystąpić do egzaminu w całości lub w jego części najwyżej trzy razy.

4. W terminie 14 dni od dnia otrzymania odmowy wydania zgody na przystąpienie do egzaminu w następnej sesji przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw zdrowia. Do odwołania można dołączyć wniosek o dopuszczenie do egzaminu w następnej sesji.

§ 30. 1. Osobie, która odbyła specjalizację i złożyła egzamin z wynikiem pozytywnym, CEM wydaje dyplom uzyskania tytułu specjalisty i informuje o tym ośrodek wojewódzki właściwy ze względu na miejsce odbywania specjalizacji.

2. Wzór dyplomu, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 31. 1. CEM prowadzi rejestr wydawanych dyplomów potwierdzających uzyskanie tytułu specjalisty

w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia. Rejestr jest prowadzony w systemie ewidencyjno-informatycznym, według określonego przez CEM układu danych.

2. Dokumentacja dotycząca egzaminu jest przechowywana w CEM.

3. Dokumentacja dotycząca specjalizacji jest przechowywana przez właściwy ośrodek wojewódzki.

§ 32. 1. Tytuł specjalisty w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia może uzyskać osoba, która uzyskała tytuł specjalisty poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia może przyznać tytuł specjalisty w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia osobie, o której mowa w ust. 1, jeżeli zostały spełnione następujące warunki:

- 1) czas specjalizacji odbytej za granicą nie odbiega od czasu określonego w programie specjalizacji w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, realizowanego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) program specjalizacji w zakresie wymaganej wiedzy teoretycznej oraz umiejętności praktycznych odpowiada w istotnych elementach programowi specjalizacji w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1, występuje do ministra właściwego do spraw zdrowia z wnioskiem, do którego dołącza, wraz z tłumaczeniem na język polski, następujące dokumenty:

- 1) oryginał dokumentu nadania tytułu specjalisty;
- 2) dokument zawierający dane o miejscu odbycia specjalizacji i czasie jej trwania oraz zrealizowanym programie;
- 3) informacje o sposobie i trybie złożenia egzaminu lub innej formie potwierdzającej nabytą wiedzę i umiejętności praktyczne;
- 4) zaświadczenia o miejscu i okresie trwania i rodzaju czynności zawodowych wykonywanych po uzyskaniu tytułu specjalisty.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia przyznaje lub odmawia przyznania tytułu specjalisty w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, na podstawie opinii sporządzonej przez Dyrektora Centrum.

5. Opinia, o której mowa w ust. 4, jest sporządzana na podstawie oceny merytorycznej wniosku, dokonanej przez zespół ekspertów, o którym mowa w § 8 ust. 1. W wyniku dokonania oceny zespół ekspertów może wnioskować o:

- 1) przyznanie tytułu specjalisty bez żadnych dodatkowych warunków;
- 2) przyznanie tytułu specjalisty po odbyciu stażu kierunkowego w jednostce szkolącej, którego zakres i program określi w indywidualnych przypadkach zespół, o którym mowa w § 8 ust. 1;

- 3) przyznanie tytułu specjalisty po złożeniu egzaminu w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) odmowę przyznania tytułu specjalisty uzyskanego za granicą.

6. Obsługę organizacyjną zespołu, o którym mowa w ust. 5, zapewnia Centrum.

7. Staż kierunkowy, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, osoba, o której mowa w ust. 1, odbywa w jednostce szkolącej, na podstawie umowy o pracę lub umowy o odbycie stażu kierunkowego zawartej z tą jednostką na warunkach określonych w umowie.

§ 33. 1. Osoby, które rozpoczęły specjalizację w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, odbywają specjalizację i składają egzamin według dotychczasowych zasad.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, po złożeniu egzaminu według dotychczasowych zasad mogą uzupełnić kwalifikacje i uzyskać tytuł specjalisty w trybie określonym rozporządzeniem, według uzupełniającego programu specjalizacji w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

3. Osoby, które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia uzyskały I stopień specjalizacji, mogą uzupełnić kwalifikacje i uzyskać tytuł specjalisty w trybie określonym w rozporządzeniu, według uzupełniającego programu specjalizacji w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

4. Wykaz specjalizacji, do których mogą przystąpić osoby, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz dziedziny specjalizacji I stopnia określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 34. 1. Jeżeli dotychczasowe przepisy nie przewidywały uzyskiwania tytułu specjalisty w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, minister właściwy do spraw zdrowia może powierzyć określone w rozporządzeniu obowiązki specjalisty w tej dziedzinie osobie legitymującej się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie, na podstawie opinii Dyrektora Centrum wynikającej z oceny tego dorobku naukowego i zawodowego przez zespół ekspertów, o którym mowa w § 8 ust. 1.

2. Jeżeli dotychczasowe przepisy nie przewidywały uzyskiwania tytułu specjalisty w danej dziedzinie, kierownik jednostki szkolącej może powierzyć określone w rozporządzeniu obowiązki kierownika specjalizacji osobie, o której mowa w ust. 1.

§ 35. Osoba, która uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zachowuje prawo do posługiwania się uzyskanym tytułem specjalisty w danej dziedzinie.

§ 36. 1. Podmioty prowadzące przed dniem wejścia w życie rozporządzenia specjalizacje w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia są obowiązane dostosować warunki swojej działalności do warunków określonych w rozporządzeniu w terminie do dnia 1 czerwca 2003 r.

2. Rozpoczęcie prowadzenia nowej specjalizacji przez jednostki, o których mowa w ust. 1, możliwe jest po spełnieniu wymogów określonych w rozporządzeniu.

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *M. Łapiński*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia
30 września 2002 r. (poz. 1419)

Załącznik nr 1

WYKAZ KWALIFIKACJI DO WYKONYWANIA ZAWODÓW, W KTÓRYCH MOŻE BYĆ UZYSKIwany TYTUŁ SPECJALISTY, ORAZ ODPOWIADAJĄCYCH IM DZIEDZIN SPECJALIZACJI, WRAZ Z TYTUŁAMI SPECJALISTY

Lp.	Rodzaj zawodu wymagany do podjęcia specjalizacji		Dziedziny specjalizacji	Tytuł specjalisty uzyskany po złożeniu egzaminu specjalizacyjnego
	Tytuł zawodowy magistra lub magistra inżyniera na kierunku			
1	2	3	4	
1	biologia, biotechnologia, chemia, fizyka, informatyka, inżynieria środowiskowa, matematyka, psychologia, ochrona środowiska, socjologia, technologia żywności i żywienie człowieka, zdrowie publiczne	epidemiologia	specjalista w dziedzinie epidemiologii	
2	fizjoterapia (rehabilitacja ruchowa)	fizjoterapia	specjalista w dziedzinie fizjoterapii	
3	fizyka, fizyka techniczna, informatyka	fizyka medyczna	specjalista w dziedzinie fizyki medycznej	
4	automatyka i robotyka, elektronika i telekomunikacja, mechanika i budowa maszyn, informatyka	inżynieria medyczna	specjalista w dziedzinie inżynierii medycznej	
5	logopeda	neurologopedia	specjalista w dziedzinie neurologopedii	
6	biologia, fizjoterapia (rehabilitacja ruchowa) pedagogika, pedagogika specjalna, psychologia, socjologia, technologia żywności i żywienie człowieka, zdrowie publiczne	promocja zdrowia i edukacja zdrowotna	specjalista w dziedzinie promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej	
7	psychologia	psychologia kliniczna	specjalista w dziedzinie psychologii klinicznej	

1	2	3	4
8	biologia, biotechnologia, chemia, inżynieria środowiskowa, ochrona środowiska, psychologia, pedagogika, pedagogika specjalna, socjologia, technologia żywności i żywienie człowieka	zdrowie publiczne	specjalista w dziedzinie zdrowia publicznego
9	biologia, biotechnologia, chemia, inżynieria środowiskowa, ochrona środowiska, socjologia, technologia żywności i żywienie człowieka, zdrowie publiczne	zdrowie środowiskowe	specjalista w dziedzinie zdrowia środowiskowego

WZÓR

**Wniosek o rozpoczęcie specjalizacji
w dziedzinie**

1. Imię (imiona) i nazwisko.....
2. Obywatelstwo.....
3. Numer PESEL
4. Data i miejsce urodzenia
5. Miejsce zamieszkania
- tel. domowy tel. służbowy
6. Tytuł zawodowy
7. Data wydania i nr dyplomu szkoły wyższej.....
8. Miejsce wykonywania zawodu
9. Posiadany stopień naukowy
- nadany przez w dniu
- Tytuł pracy doktorskiej, habilitacyjnej.....
10. Posiadane specjalizacje (tytuł, data i nr dyplomu, podmiot wydający)
.....
.....
11. Miejsce odbywania studiów doktoranckich.....
12. Przynależność do towarzystw naukowych lub stowarzyszeń zawodowych
(nazwa towarzystwa naukowego lub stowarzyszenia zawodowego, data przystąpienia)
.....
.....
.....
.....
.....
13. Liczba publikacji (wykaz publikacji w załączeniu)

14. Dotychczasowy przebieg pracy

zawodowej.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

**15. Informuję, że będę odbywał/a specjalizację na podstawie § 11 ust.1 pkt
rozporządzenia oraz zobowiązuję się do rozpoczęcia, odbywania i zakończenia
specjalizacji zgodnie z obowiązującymi przepisami.**

.....
(data) (podpis wnioskodawcy)

16. Potwierdzam zgodę na odbywanie specjalizacji *)

.....
.....
.....
(nazwa jednostki organizacyjnej zatrudniającej wnioskodawcę lub jednostki prowadzącej studia doktoranckie)

.....
(data) (podpis i pieczęć kierownika jednostki)

17. Wynik postępowania kwalifikacyjnego

.....
(data) (podpis i pieczęć kierownika jednostki)

*) Dotyczy osób, o których mowa w § 11 ust.1 pkt 1, 2 i 4.

WZÓR

.....
(pieczęćka ośrodka wojewódzkiego)

KARTA SPECJALIZACJI NR/.....
W DZIEDZINIE

I CZĘŚĆ

Dane

1. Imię (imiona) i nazwisko osoby odbywającej
specjalizację.....
2. Obywatelstwo.....
3. Numer PESEL
4. Data i miejsce urodzenia
5. Miejsce zamieszkania
6. Tel. domowy tel. służbowy
7. Tytuł zawodowy
8. Data wydania i nr dyplomu szkoły wyższej.....
9. Nazwa i adres jednostki szkolącej.....
10. Imię i nazwisko kierownika specjalizacji
11. Potwierdzenie rozpoczęcia specjalizacji (data)

.....
(podpis i pieczęćka kierownika specjalizacji)

.....
(podpis i pieczęćka kierownika jednostki szkolącej)

12. Przedłużono/skrócono okres trwania specjalizacji do dnia
13. Uzasadnienie przedłużenia/skrócenia

.....
(podpis i pieczęćka kierownika specjalizacji)

.....
(podpis i pieczęćka kierownika jednostki szkolącej)

14. Skreślono z rejestru (data).....

Uzasadnienie.....

.....
(podpis i pieczęćka kierownika specjalizacji)

.....
(podpis i pieczęćka kierownika jednostki szkolącej)

WYKAZ KODÓW SPECJALIZACJI W OKREŚLONYCH DZIEDZINACH

Tytuł specjalisty uzyskany po złożeniu egzaminu specjalizacyjnego	Kod specjalizacji
Specjalista w dziedzinie epidemiologii	001
Specjalista w dziedzinie fizjoterapii	002
Specjalista w dziedzinie fizyki medycznej	003
Specjalista w dziedzinie inżynierii medycznej	004
Specjalista w dziedzinie promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej	005
Specjalista w dziedzinie psychologii klinicznej	006
Specjalista w dziedzinie neurologopedii	007
Specjalista w dziedzinie zdrowia publicznego	008
Specjalista w dziedzinie zdrowia środowiskowego	009

WZÓR

CENTRUM EGZAMINÓW MEDYCZNYCH

Nr/..... r.

DYPLOM

Pan(i)
urodzony(a).....w
obywatelstwo
posiadający(a) dyplom szkoły wyższej na kierunku.....nr
wydany przezuzyskany w dniu
po odbyciu specjalizacji pod kierunkiem Pana(i)
.....
i złożeniu egzaminu w dniu
z wynikiem
przed Komisją Egzaminacyjną w trybie określonym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z
dnia 30 września 2002 r. w sprawie uzyskiwania tytułu specjalisty w dziedzinach mających
zastosowanie w ochronie zdrowia

uzyskał(a) tytuł specjalisty**w dziedzinie**

pieczęć okrągła

Dyrektor Centrum Egzaminów Medycznych

.....
(miejsowość, data)

Załącznik nr 6

WYKAZ SPECJALIZACJI, DO KTÓRYCH MOGĄ PRZYSTĄPIĆ OSOBY, KTÓRE UZYSKAŁY I STOPIEŃ SPECJALIZACJI, ABY UZYSKAĆ TYTUŁ SPECJALISTY W DZIEDZINIE MAJĄCEJ ZASTOSOWANIE W OCHRONIE ZDROWIA, ORAZ DZIEDZINY SPECJALIZACJI I STOPNIA

Rodzaj posiadanej specjalizacji i stopnia	Obecna nazwa specjalizacji
Analityka sanitarna	Zdrowie środowiskowe
	Zdrowie publiczne
Higiena i epidemiologia	Zdrowie środowiskowe
	Zdrowie publiczne
	Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna
	Epidemiologia
Medycyna społeczna	Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna
	Epidemiologia
	Zdrowie środowiskowe
	Zdrowie publiczne

Organizacja pomocy społecznej	Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna
	Zdrowie publiczne
Psychologia kliniczna	Psychologia kliniczna
	Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna
Rehabilitacja ruchowa	Zdrowie publiczne
	Fizjoterapia
	Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna
	Zdrowie publiczne